

RECENSION

Gaspard Ulliel som Louis i *Inte hela världen?*. Distr: Scanbox Entertainment Sweden AB

Inte hela världen?

Originaltitel: *Juste la fin du monde*
Svensk titel: *Inte hela världen?*
Regi: Xavier Dolan
Producent: Xavier Dolan, Sylvain Corbeil m fl.
Manus: Xavier Dolan
Foto: André Turpin
Medverkande: Nathalie Baye, Vincent Cassel, Gaspard Ulliel, Marion Cotillard, Léa Seydoux m fl.
Land: Kanada, Frankrike 2016
Längd: 1 tim 37 min
Distributör: Scanbox Entertainment Sweden AB

Förmodligen den enda framkomliga vägen att en brittisk regissör Xavier Dolan kommer förmodligen alltid ha epitetet underbarn och han kommer lika säkert att alltid dela filmälskare i två läger. De som ser honom som en poserade hipster där ytan vinner över innehållet och de som ser honom som ett visuellt geni och med förmågan att borra sig in i själen och få tårar att falla. Personligen lägger jag mig någonstans mitt emellan med emfas på det senare. *Laurence Anyways* (2012) är trots allt en av de starkaste filmerna som gjorts de senaste fem åren i min bok.

Inte hela världen? är ett bruntonat kammerspel. En film som badar i uppgivenhet bland murriga rum och som ackompanjeras av viskande pianostycken. Författaren Louis har inte träffat sin familj på 12 år och återvänder för att berätta att han snart ska dö. Hans öde är aldrig uttalat, men står finstilt skrivet mellan raderna. Den i huset som inser detta är ironiskt nog den enda utanför familjen, äldsta brodern

Antoinettes fru Catherine (Marion Cotillard). Blickarna mellan henne och huvudkaraktären är filmens starkaste detalj. Louis försöker hitta ett bra tillfälle att berätta, men allas uppblåsta egon kommer hela tiden i vägen. Modern är kylig, distanserad och påklistrat förstående på ett sätt som bara mästerliga Nathalie Baye kan porträttera. Brodern Antoine (Vincent Cassel) är vulkanisk bitterhet personifierad. Han skriker, fräser och förolämpar ursinnigt alla som kommer i hans väg. System Suzanne (Léa Seydoux) är den mest empatiska och hon söker hela tiden hans uppmärksamhet. Fadern är död och nämns bara kort.

Likt små korta mellanspel får varje familjemedlem sin stund med Louis. Ändå kommer relationerna aldrig vidare. Inte ens vid en middag går det att få igång ett riktigt samtal och allt planar ut i än mer kaos.

Bergman och Fassbinder känns som självklara inspirationskällor till *Inte hela världen?* som är den mest lågmälda filmen hittills av den kanadensiska regissören. Den är baserad på en pjäs av fransmannen Jean-Luc Lagarce som själv dog i AIDS. Dessvärre får inte filmen tillräckligt lång tid på sig för att framkalla den känslomässiga resonansen som skulle behövas. Lite på samma sätt som hos Woody Allens dramer *September* (1987) och *En annan kvinna* (Another Woman, 1988). Sorgen och melankolin ligger och bubblar, men avstannar abrupt utan att få chans att landa i något bestående. Dolan skulle inte behöva högljudda och yviga gester för att nå hjärteroten, men här stannar det emotionella genomslaget på halva vägen. Det är en frustrerande, för mycket i hans sjätte film är bedövande vackert i all sin enkelhet.

Fredrik Söderlund